

ویژگیهای نیایش مسیحی

است ، این پیاله را از من دور کن . اما نه اراده من بلکه اراده تو به انجام برسد" (انجیل لوقا باب ۲۲ آیه ۴۱). عیسی مسیح قبل از اینکه موعظه کردن و انجام کارهای معجزه آمیز را شروع کند ، چهل شبانه روز در دعا و نیایش در بیابان سپری کرد ، تا اینکه رسالت خود را در اتحاد کامل با پدرش آغاز نموده و به پایان برساند. (رجوع شود انجیل متی باب ۴ آیه ۱-۱۱).

از بیانات فوق می شود این نتیجه را بدست آورد که ، دعای عیسی رابطه اسرار آمیز او با پدرش را منعکس و مجسم می کند. او آن کسی است که در حین تعمیدش ، پدر خطاب به او گفت : "این است پسر عزیزم که از او خشنودم" (انجیل متی باب ۳ آیه ۱۷).

دوستان عزیز ، دعای عیسی باید الگوی دعای ما مسیحیان باشد ، در غیر اینصورت هیچ فایده ای نخواهد داشت. بنابراین مهمترین ویژگی نیایش یک ایماندار مسیحی باید بیانگر ایمان عمیق او به خدا باشد ، خدائیکه ما را محبت می نماید و برای نجات ما تنها پسرش به جهان فرستاد. "زیرا خدا جهانیان را آنقدر محبت نمود که پسر یگانه خود را فرستاد تا هر که به او ایمان بیاورد هلاک نگردد ، بلکه صاحب حیات جاودان شود" (انجیل یوحنا باب ۳ آیه ۱۶).

اما ، دعا کردن به نام عیسی و در اتحاد با او ، ویژگی دیگر نیایش ما مسیحیان می باشد. توسط عیسی است که می توانیم از راه دعا نزد پدر آسمانی مان برویم ، چون او

دوستان گرامی ، توسط این مقاله می خواهیم توجه شما را به اهمیت دعا و ضرورت آن برای ما مسیحیان جلب کنم . شکی نیست به اینکه دعا یکی از ارکان مهم زندگی ما می باشد ، در ضمن در همه ادیان ابراهیمی و توحیدی دعا از یک جایگاه والا برخوردار است . با قرائت انجیل مقدس و تعمق در آن می بینیم که خداوند ما عیسی مسیح وقت زیادی را جهت دعا و نیایش اختصاص میداد و از این طریق با پدر آسمانی اش ملاقات میکرد و در حضور او بسر می برد. گاهی عیسی کل شب را در دعا می گذرانید و همچنین صبح زود بلند میشد و دعا می خواند. (رجوع شود به انجیل لوقا باب ۶ آیه ۱۲ و انجیل مرقس باب ۱ آیه ۳۵).

همچنین ایشان در آخرین لحظه زندگی اش یعنی زمانیکه روی صلیب مقدس رنج می کشید و در شرف مرگ بود دعا می خواند. "ای پدر اینان را ببخش زیرا نمی دانند چه می کنند" (انجیل لوقا باب ۲۳ آیه ۳۴). و "عیسی با فریادی بلند گفت : ای پدر روح خود را به تو تسلیم می کنم" (انجیل لوقا باب ۲۳ آیه ۴۶).

دعا و نیایش هرگز از فعالیت تبشیری و نجاتبخش عیسی جدا نبوده ، بلکه در آن ریشه داشت و آنرا پر بار می ساخت . دعای خداوند ما عیسی مسیح نشانگر اتحاد عمیق او با پدر آسمانی اش بود و این مهمترین ویژگی دعای او بود. "من در پدر هستم و پدر در من" (انجیل یوحنا باب ۱۴ آیه ۱۱).

اما انگیزه اصلی دعای عیسی انجام دادن اراده پدرش بود. "عیسی زانو زد و چنین دعا کرد : ای پدر اگر اراده تو

تنها واسطه ای است بین خدا و انسان . "زیرا یک خدا وجود دارد و یک واسطه بین خدا و انسان ، یعنی شخص عیسی مسیح" (رساله اول به تیموتائوس باب ۲ آیه ۵).

و او تنها راهی است که به خدا منتهی می شود. "من راه راستی و حیات هستم ، هیچ کس جز بوسیله من نزد پدر نمی آید" (انجیل یوحنا باب ۱۴ آیه ۶).

دیگر ویژگی نیایش مسیحی ، به نقش روح القدس ارتباط دارد. طبق تعالیم کلیسای مقدس ، روح القدس آموزنده دعا برای ما مسیحیان می باشد ، بدون او نمی دانیم چگونه دعا بخوانیم ، اوست که در قلب ما نیایش می کند و به ما قدرت میدهد تا خدا را «با» یعنی ای پدر صدا کنیم . پولس رسول ، مرد دعا و نیایش می فرماید : "به همین طریق روح خدا در عین ضعف و ناتوانی ، ما را یاری می کند ، زیرا ما هنوز نمی دانیم چگونه باید دعا کنیم ، اما خود روح خدا با ناله هایی که نمی توان بیان کرد ، برای ما شفاعت می کند" (نامه به رومیان باب ۸ آیه ۲۶).

و در آیه ۱۴ و ۱۵ همین باب می گوید: "کسانیکه بوسیله روح خدا هدایت می شوند ، فرزندان خدا هستند ، زیرا آن روحی که خدا به شما داده است ، شما را برده نمی سازد و موجب ترس نمی شود ، بلکه آن روح شما را فرزندان خدا می گرداند و ما به کمک این روح در پیشگاه خدا فریاد می کنیم : "ابا ، ای پدر". دعا کردن به نام مسیح و همراه با روح القدس ، ما را به راز تثلیث اقدس ، یعنی پدر و پسر و روح القدس پیوند میدهد ، و این است یکی از ویژگیهای دیگر دعای ما مسیحیان . بوسیله دعاست که می توانیم هر چه عمیقتر از هویت و رسالت خود آگاه بوده و در تحقق آن با عزمی راسخ و اراده مثبت پیش برویم . دعائیکه از قلب نشأت گرفته سرچشمه آرامش ، شادی و امید است و حضور خدای قدوس را در زندگیمان نمایان می سازد. معمولاً ، به کسیکه نسبت به دعا پایبند است ، مرد خدا می گویند ، چون فیض بزرگ دعا متحد

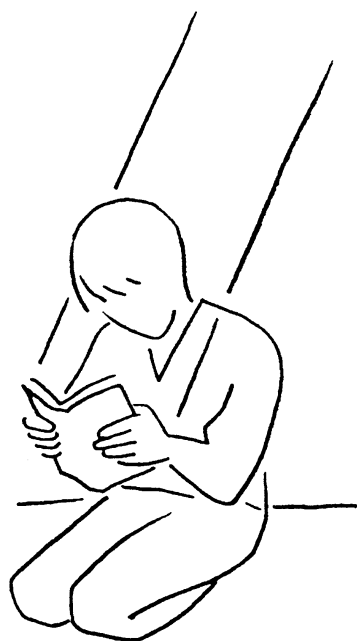
کردن ما با خدای زنده می باشد. همچنین ، دعا راه رسیدن به قداست برای ما هموار میسازد. مقدسین که مثل ما بودند ، با توسل به دعای مداوم و علیرغم ضعفهایشان به درجه قداست نائل شدند. فیض مقدس بودن به همه ما بدون استثناء داده شده است . پولس رسول مسیحیان را مقدسین خطاب میکرد ، چون ایمان داشت ، با قدرت روح القدس ، هر مسیحی می تواند راه قدیس شدن را طی نماید. "از طرف پولس که به اراده خدا ، رسول عیسی مسیح است و از طرف برادر تیموتائوس به کلیسای خدا در شهر قرنتس و تمام مقدسین مقیم یونان تقدیم می شود" (رساله دوم به قرنتیان باب ۱ آیه ۱).

در پایان ما نیز مسیحیان قرن بیست و یکم و هزاره سوم ، از روح القدس فروتنانه بخواهیم تا فیض وفادر ماندن نسبت به دعا و نیایش عطا کند تا راه شهادت و مقدس بودن را با شادی و امید تا آخر بپیماییم . آمین

خدمتگزار شما

رمزی گرمو

اسقف اعظم خلیفه گری آشوری کلدانی کاتولیک تهران

دعاهای ما بیانگر سپاسگزاری ما از حضور خدا می باشد

سپاسگزاریم از او به خاطر دست مقدسش که همیشه به سوی ما دراز شده است و ما را یاری می دهد که در زندگیمان پیش برویم

سپاسگزاریم از او که به طور دائم ما را محبت می نماید ، با وجود عدم لیاقت ما و کمبودهای ما
سپاسگزاریم زیرا دائما ما رادوست دارد حتی زمانی که ما او را انکار می کنیم
سپاسگزاریم از تمام عطایایش ، برای دوستی ما ، موسیقی و تمام چیزهای زیبا
سپاسگزاریم برای اینکه عیسی همانند ما انسان شد تا دوستی اش را به ما تقدیم نماید.
سپاسگزار برای حضور او ، هم در شادیها و هم در رنجهای ما ، در موفقیت های ما و همینطور در شکستهای ما ، تا اینکه به ما امید بخشد.

سپاسگزاریم از او برای عطیه ی زندگی

خداوند تو را می ستائیم و سپاس می گوئیم برای محبتی که همیشه به ما عطا می کنی

ای خداوند متعال از تو سپاسگزاریم ، زیرا که هر روز ما را حفظ می نمایی

ای خداوند قادر مطلق ، از تو سپاسگزاریم ، زیرا که آفریده هایت را محبت می نمایی

ای خداوند قدوس ، تو را می ستائیم زیرا که رحیم می باشی

خداوند تو را می ستائیم زیرا به ما زندگی بخشیده ای

به خاطر محبت و دوستی عزیزانمان که ما را ، در کنارشان قرار دادی

به خاطر عطایای روزانه تو ، برای اینکه هر آنچه را که لازم داریم ، در زندگیمان وجود دارد.

برای روح قدوست از تو سپاسگزاریم ، زیرا که همیشه در زندگی ما حاضر است و به ما یاری می رساند

ای خداوند تو را می ستائیم و سپاسگزاریم زیرا که هرگز ما را ترک نمی کنی حتی اگر ما تو را ترک

کنیم و به یادت نباشیم.

خداوند سپاسگزاری های ما را بپذیر

دعوا کردن هم راه دارد!

وقتی قادریم به شکل صحیح با هم بحث و مجادله کنیم یعنی براستی با هم برادریم

وقتی بچه بودم عضو گروه سنی خودم در کلیسا بودم. بیشتر روز را با همسنهای خودم به بازی میپرداختم. طبیعتاً با هم دعوا میکردیم و بعضی وقتها به کتک کاری هم میکشید؛ فریاد میزدیم و درگیریهای بزرگی ایجاد می شد، بخصوص وقتی فوتبال بازی میکردیم. اما باید بگویم که هیچوقت مسئله جدی بوجود نیامد، ولی کشیش مسئول در وقت "اعتراف" حتماً از ما میپرسید: چند دفعه دعوا کردی؟ چند بار تو شروع کردی؟

دعوا کردن هم گناه است و باید حتماً به آن اعتراف میکردیم. همیشه به این موضوع فکر کردم: چرا دعوا میشود؟ بهتر است دعوا نکنیم یا اینکه درست دعوا کردن را یاد بگیریم؟

از نظر علمی کودکان و نوجوانان هرگز براستی با هم درگیر نمی شوند و با هم ضدیت ندارند. بلعکس بچه ها بیشتر با دوستانشان دعوا میکنند تا با غریبه ها! لجبازیها، درگیری فیزیکی، مجادله و تحریکات خیلی جدی به دعوا، همه اینها با برادر و دوست رخ میدهند. این حالات نمایانگری پیوند ایشان است. به همین دلیل باید سبک دعوا کردن درست را به بچه ها آموخت تا بدانند که پیوند و برادری ما بدون مجادله و دعوا ممکن نیست. زمانی فکر میکردند که در مراکز تربیتی همچون مدارس باید دعوای بین بچه ها را تنبیه کنند، اما حالا دیگر این طرز فکر رد شده است. زیرا امروزه به اهمیت ظهور این رفتارها پی برده ایم و میتوانیم راه درست دعوا کردن را آموزش دهیم. در وهله اول باید بین دعوا (عدم سازش) و خشونت فرق گذاشت. در این مورد همیشه قادر نیستیم که تشخیص درستی دهیم، یا دوستیم یا دشمن! و این غلط است. منظور از دعوا در اینجا یک ارتباط بحرانی است که مبین اختلاف سلیقه و فکر، احتیاجات متفاوت و مواضع متفاوت است؛ اما هیچکدام از اینها هدفش از بین بردن طرف مقابل نیست. ولی هدف از خشونت، اصلاح و تنظیم روابط فی مابین نیست بلکه از میان بردن شخصی است که مثل ما فکر نمیکند. آنانی که قادر نیستند یک فکر مخالف را تحمل کنند، براحتی به خشونت متوسل می شوند چه نسبت به خودشان چه در مقابل دیگران. متوسل شدن به خشونت حکم میان بری برای حل کردن اختلافات در رفتارهای اجتماعی دارد. باید گفت که این سختی ها باعث نوآوری بسیاری هم میگردند، و حقیقتاً نمک زندگی اند؛ اجازه نمیدهند که همگی هم شکل هم شویم، ما را در تکاپو نگه میدارند، ذهن ما را روشن میکنند، مجبورمان میکنند که دگرگون شویم و یاد بگیریم. اگر یاد بگیریم درست دعوا کنیم، هم با خودمان راحت هستیم هم با دیگران، چون در آنصورت دوستی و هم زیستی برادرانه بشکل عمیق تری در بین ما حاکم میگردند و باعث اتحادمان میشوند.

قوانین درست دعوا کردن

۱. حمله نکردن به شخص مقابل بلکه فقط در نظر گرفتن مسئله

معمولاً بسرعت و با شدت تمام به طرف حمله میکنیم و همه جملاتی که بتوانند به شخصیت طرفمان ضربه ای بزنند، پشت سر هم ردیف میکنیم. جملاتی مثل: نباید میکردی... همیشه همینطور هستی... از جلوی چشمم دور شو... چطور میتونی از این کارها بکنی... میدونستم که نباید به تو اطمینان میکردم... در واقع چنین جملاتی اجازه نمیدهند مشکل بوجود آمده را تجزیه و تحلیل کرده و نهایتاً آن را حل کرد، بلکه صرفاً به خود شخص حمله شده است. این سبک جلوی رسیدن به توافق های تازه را میگیرد.

۲. وقت لازم را بگذار، والا فقط هیجانات فوران میکنند

معمولاً دعوا با شدت هیجان شروع میشوند؛ خشم، کینه و ترس متعلق به سطحی ترین غریزه انسانی هستند؛ باید بتوانیم این احساسات را به نحوی تبدیل کنیم که صدای دیگری را بشنویم و نیاز خودمان را نیز ابراز کنیم. محیط باید زمینه بیان آرزوها و پیشنهادات را فراهم کند.

۳. بدنبال خطا کار نباش

فکر اینکه در هر دعوایی گناه کاری هست، اولین حرکت بزرگترها در هنگام دعوای کوچکترها است. همه تحقیقات با این سوال شروع می شود: کی اول شروع کرد؟ فلانی حق دارد... تقصیر بهمانی است... ما باید بدانیم چه چیزی در حال وقوع است، نه اینکه تقصیر کیست؟ دعوا همیشه حکم یک زنگ خطر را داشته است. حتماً مسئله یا گره ای این وسط هست که کشف آن باید دلیل جستجوی بهترین زیستن با هم باشد. باید با مسائلی که در ارتباط با هم بوجود می آیند روبرو شد و نباید آنها نادیده گرفت. برادری وقتی حاصل می شود که لحظات بحرانی را با هم گذرانده و در واقع حل کرده باشید برای اینکه بتوانید بهتر با خودمان و با هم زندگی کنید.

چرا دعا؟

در همه ادیان ایمانداران سعی دارند تا با خدا ملاقات کنند؛ آنانی با کلام یا سکوت و یا حرکات و تقدیمی قربانی دست به این کار میزنند. نام این اعمال دعا است.

انسان از کی شروع به دعا کرد؟

انواع نحوی دعا در ادیان مختلف داریم، اما همانطور که گفتیم همه برای یک هدف اند: ملاقات با خدا.

موجودات قدرتمند

انسانها همیشه بر این عقیده بودند که قدرتهای نادیده ای هستند که از طریق عوامل طبیعی مثل صاعقه و سیل و ... بر جهان اعمال نفوذ میکنند. این موجودات را در زبان سانسکریت که از قدیمی ترین زبانهای دنیاست، خدایان (یعنی آسمانهای نورانی) نامیدند.

ایجاد ارتباط

از آنجایی که انسانهای مطمئن بودند که این موجودات در جریانات دنیا دست دارند، تصمیم گرفتند تا حتما با ایشان ایجاد ارتباط کنند به این نحو که از ایشان التماس میکردند تا از بدبختی ها بدور بمانند و بابت خوشبختی ها از ایشان تشکر میکردند.

هر کس راه خودش

همه مردم نمیتوانستند به یک اندازه حضور این قدرتها را دریابند. به همین دلیل انواع دعا ابداع شد. بعضی با نقابها بر چهره میرقصیدند، بعضی با آب طهارت میگرفتند و بعضی دیگر شمایل میساختند و به عبادت میپرداختند.

یک عهد مقدس

در کتابمقدس آمده که ابراهیم و فرزندانش، خدای یگانه را شناختند. او میخواست با انسانها ارتباط ایجاد کند تا ایشان را تسلی و جرأت بخشد و راه درست را به آنها نشان دهد.

با عیسی اطمینان حاکم میشود

بیش از دو هزار سال است که خدا آمد تا کامل شریک زندگی انسانها شود. او پسرش را فرستاد و همین همه چیز را برای ایماندارانش عوض کرد.

بازگشت و توبه

در انجیل متون مربوط به عیسی نشان میدهند که او اغلب در دعا است: مثلاً او دعا میکند قبل از آنکه با مردم حرف بزند؛ با شاگردانش دعا میکند؛ برای همه گناهکاران دعا میکند... این به آن معنا نیست که عیسی همه وقت خود را زانو زده در حال دعا باشد. بلکه او همیشه در اتحاد با پدر میماند تا بتواند همه چیز را در کمال خود انجام دهد.

آموختن دعا

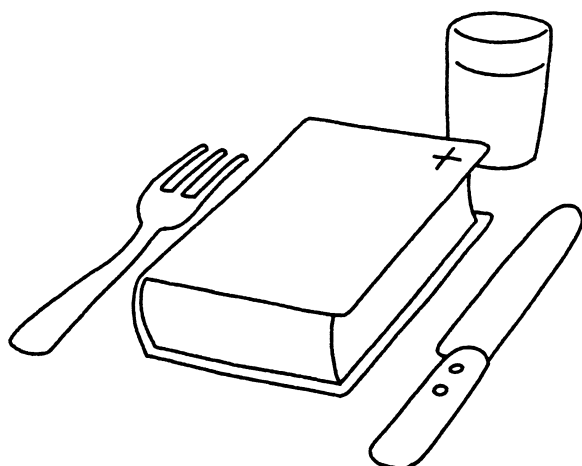
دوستان عیسی که برآستی میخواستند پیروان او باشند، از او میخواستند تا به ایشان دعا کردن را بیاموزد. عیسی در جواب شرایط دعا کردن و «دعای ای پدر ما» را به ایشان یاد میدهد. عیسی همچنین به ایشان میگوید: بخواهید به شما داده خواهد شد، در را بکوبید، بروی شما باز خواهد شد... اما این به آن معنی نیست که خدا همه را اجابت خواهد کرد. اما برای بودن در ارتباط با او، میبایست به او اطمینان کنیم، بدانیم که او هم بدنبال ایجاد ارتباط با ما است و از اینکه خودمان را آنطور که هستیم به او نشان دهیم (آگاه بودن از چهره واقعی خود) نترسیم.

زندگی کردن مثل عیسی

در این دو هزار سال مسیحیان سعی میکنند از راه دعا قوت یابند تا مثل عیسی زندگی کنند. عیسی به پیروانش گفت که خدا در میان ما است و اگر میخواهیم که در ارتباط با حضور او باشیم باید یکدیگر را دوست بداریم. دعا کردن راه درست دوست داشتن را به ما میآموزد.

یک تجربه شخصی

همه ما احتیاج به وقت داریم تا بتوانیم روابطمان را بنا و تقویت کنیم. زمانی برای با هم بودن برای در میان گذاشتن و... با عیسی هم همینطور است. اگر واقعا ارتباط با او را میخواهیم باید برای با او ماندن وقت بگذاریم: از طریق فکر و اعمالمان.

اخبار و تقویم کلیسایی

- یکشنبه ۱۰ تیر ۹۷ = ۱ جولای ۲۰۱۸، یکشنبه هفتم رسولان و عید مار تومای رسول

عهد عتیق: اشعیاء فصل ۵ آیه ۸-۲۵

رساله: اول قرننیاں فصل ۱۵ آیه ۵۸ الی فصل ۱۶ آیه ۲۳

انجیل: لوقا فصل ۱۳ آیه ۲۲ الی آخر باب

- یکشنبه ۱۷ تیر ۹۷ = ۸ جولای ۲۰۱۸، یکشنبه اول تابستان و عید نوسردل

کارهای رسولان فصل ۵ آیه ۱۲-۳۲

رساله: اول قرننیاں فصل ۴ آیه ۹-۱۶ و دوم قرننیاں فصل ۱ آیه ۸-۱۴

انجیل: لوقا فصل ۱۴ آیه ۱-۱۴

- یکشنبه ۲۴ تیر ۹۷ = ۱۵ جولای ۲۰۱۸، یکشنبه دوم تابستان.

عهد عتیق: اشعیاء فصل ۳ آیه ۱۶ الی فصل ۴ آیه ۶

رساله: دوم قرننیاں فصل ۳ آیه ۴ الی آخر باب

انجیل: لوقا فصل ۱۵ آیه ۴ الی آخر باب

- یکشنبه ۳۱ تیر ۹۷ = ۲۲ جولای ۲۰۱۸، یکشنبه سوم تابستان.

عهد عتیق: اشعیاء فصل ۵ آیه ۱-۷

رساله: دوم قرننیاں فصل ۷ آیه ۱-۱۱

انجیل: یوحنا فصل ۹ آیه ۱-۳۸

- یکشنبه ۷ مرداد ۹۷ = ۲۹ جولای ۲۰۱۸، یکشنبه چهارم تابستان.

عهد عتیق: اشعیاء فصل ۹ آیه ۸-۲۱

رساله: دوم قرننیاں فصل ۱۰ آیه ۱ الی آخر باب

انجیل: مرقس فصل ۷ آیه ۱-۲۳

نفرتی که با خود حمل می کنیم، مثل تکه ای ذغال افروخته در قلب ماست و

بیشتر به خود ما آسیب می رساند تا به دیگران.

(لاوانا بلک ول)